

# PAUL KANAMORI

DOOR DR IR H. G. VAN BEUSEKOM

**O**VERAL OP DE WERELD IS DE BElangstelling voor het Evangelie toenemende." Aldus een artikel van Generaal Higgins van het Leger des Heils in een van de laatste nummers van de Strijdkreet. De Generaal, die pas een reis naar het verre Oosten heeft gemaakt, heeft overal de onmiskenbare bewijzen gevonden van een terugkeer tot den godsdienst.

In alle landen heeft men gedurende de eerste jaren na den oorlog een algemeene onverschilligheid in geestelijke dingen kunnen constateeren. Velen hebben de kerk verlaten en zijn een leven ingegaan van wereldsche genietingen en vermaken. Maar nu komt de verandering. Overal zien de menschen verlangend uit naar iets anders. De na-oorlogsche stroom van ongelooft, onverschilligheid en genotzucht begint thans terug te vloeien. De wereld is verzadigd van het genot en begint de holheid en leegheid van haar leven in te zien.

De wereld vraagt naar iets beters, naar iets, dat den honger der ziel verzadigen kan. „Waar ik ook geweest ben — aldus de Generaal — overal heb ik opgemerkt, dat de menschen verlangend uitzien naar een boodschap. Geestelijken, predikers, godsdienstige arbeiders van alle soorten, die een heldere, duidelijke boodschap te brengen hebben, hebben geen moeite om de menschen naar hun samenkomsten te trekken."

Dit zijn verblijdende klanken in dezen somberen crisistijd. Bij ons is alles donker en droevig, maar in het verre Oosten bouwt God Zijn Koninkrijk. Terwijl wij machteloos schijnen om het Zendingswerk in minimalen omvang in stand te houden, laat God zien, dat Zijn Koninkrijk komen kan zonder den arbeid van de Westersche Christenen.

Wij hebben reeds eerder iets medegedeeld over den Christen-Japanner Kagawa en zijn Koninkrijk Gods Beweging. Kagawa is in onze dagen een man van buitengewone beteekenis, die de Christenheid van het verre Oosten heeft weten te brengen tot een activiteit en een geloofsmoed, die ons diep beschaamd maken.

Maar Kagawa is geen phenomeen, doch product van zijn tijd. Japan had een dergelijk man en een dergelijke beweging noodig. God had den akker voorbereid. Hij werkte reeds langer in Japan. Ook vóór Kagawa had Hij daar reeds Zijn dienstknechten, die bezielde door Zijn Geest het Evangelie hebben gebracht als de kracht Gods tot zaligheid.

Zulk een man is Paul Kanamori, van wiens „Drie-uren-toespraak" dezer dagen een Nederlandsche vertaling is verschenen. \*) Als vanzelf denken wij aan dezen Japanner, wanneer wij Generaal Higgins hooren zeggen, dat alle predikers, die een heldere, duidelijke boodschap te brengen hebben, zonder moeite het oor van duizenden hebben.

Want Kanamori heeft een duidelijke boodschap. Een boodschap, die blijft doorklinken, ook nu hij, op hoogen leeftijd gekomen, zijn krachten blijft wijden aan de verkondiging van het Evangelie.

De boodschap van Kanamori is zoo duidelijk, omdat hij een mensch is, die door den twijfel is heengegaan.

\*) Drie-uren-toespraak over God, Zonde en Verlossing, door Paul Kanamori. Uitgave J. N. Voorhoeve, Den Haag.

Reeds jong is hij tot Christus gekomen. Bij een Amerikaansch zeeofficier nam hij deel aan een Bijbelkring, op dezelfde wijze als later Kagawa zou doen, om goed Engelsch te leeren. Maar Christus werd hem te machtig en met een dertigtal vrienden sloot hij een verbond, waarbij zij zich aan Christus toewijdden.



Kanamori studeerde theologie, werd predikant in Tokyo en daarna professor in de theologie. In die dagen echter begon het rationalisme zijn zegetocht door het Oosten. Kanamori maakte kennis met de moderne theologie en verloor ten slotte al zijn vastheid. Zijn hoogleeraarsambt legde hij neer, doch een aanbod om voor de vrijzinnige Duitsche Zending te werken sloeg hij af, omdat hij het werk van zijn oude vrienden en collega's niet wilde afbreken. Van toen aan werkte hij geheel op maatschappelijk gebied.

Twintig jaren heeft deze toestand geduurd. Twintig jaren leefde hij geestelijk in twijfel, totdat het sterven van zijn vrouw hem geheel in de diepte bracht. Door diepe wegen is hij gegaan, maar toen hij weer boven kwam, had God allen twijfel van hem afgenomen en hem een nieuw en krachtig geloof gegeven. Van toen aan besloot hij, de levensjaren, die hem nog zouden resten, te gebruiken om door het geheele land het Evangelie te prediken.

Hij doet dit op een eigen, persoonlijke wijze. Hij heeft de hoofdzaken van het Christendom samengevat in een toespraak van drie uren. Eerst bespreekt hij de Christelijke leer aangaande God, dan de zonde en het laatste uur de verlossing. Deze toespraak houdt hij elken avond, telkens voor een ander gehoor. Hij vraagt aan hen, die hem gehoord hebben, niet terug te komen, maar vrienden en huisgenooten te zenden, opdat ook die het Evangelie van Christus kunnen hooren.

Zijn gewoonte is, in den namiddag met niemand te spreken, doch zich voor te bereiden in gebed voor de toespraak van den avond.

Duizenden zijn gekomen van alle kanten om Kanamori te hooren. En velen van hen hebben de keuze gedaan, Christus te volgen niet alleen in naam, maar, zooals Kanamori aan het einde van zijn toespraak zijn hoorders op het hart bindt, ook met de daad.

Hiertoe werken twee dingen samen. De vraag naar godsdienst, die overal in de wereld opkomt; de vraag naar een boodschap, die troost bieden kan in dezen verwarden tijd. En anderzijds een man, die een boodschap brengt, die hij niet heeft van hooren zeggen, maar die hij in de diepte verworven heeft, die hij beleeft en kent als zijn persoonlijk bezit.

Wanneer God zoo de harten ontvankelijk maakt en zulke rijk begenadigde predikers schenkt, kunnen er groote dingen gebeuren in de landen van het Oosten.